

„Krigsreserve“, aldeles kunde inddrages under de samme Betingelser med Hensyn til Maaden, hvorpaa det skulde udføre sin militære Tjeneste, som det Mandstab, der i de første 4 Aar stod i Linien. I Planen af 1842 staaer der nemlig udtrykkeligt, at der i de første 8 Aar paa-hviler Mandstabet Forpligtelse til at møde overalt, hvor og naar det indkaldes; der er slet ikke i saa Henseende givet Mandstabet i „Krigsreserven“ nogen som helst speciel Begunstigelse, thi det er kun udtalt, at det i Løbet af de sidste 4 Aar kan vente ikke at blive indkaldt til Tjeneste, og kun enkelte Gange til Øvelse. Mandstabet er som sagt forpligtet til at møde i Løbet af de første 8 Aar overalt, hvor og naar det indkaldes, og denne Bestemmelse opretholder Krigsministeriet og gjør den anvendelig, naar det udfordres, specielt naturligtvis i Krigstid. Der er iøvrigt ikke Tale om, at man i Fredstid vil indkalde Mandstabet ud over de 4 Aar, ja i Reglen neppe engang saa langt. Den ærede Rigsdagsmand har, saaledes som jeg allerede engang tidligere har gjort opmærksom paa, forsøgt at fremstille Forholdene saaledes, at Krigsministeriet af Vilkaarlighed vilde indkalde det ældre Mandstab for at see, hvorledes det saae ud, som han udtrykte sig, for at bruge det til at gjøre en Dyrehavsmಾನeuvre med; men saaledes forholder Sagen sig ikke, idet det nemlig vil være den ærede Rigsdagsmand be- kendt, at ifølge den strenge Regel med Hensyn til Mandstabets Indkaldelse, der følges af Ministeriet, skeer det Aargangsviis. Krigsministeriet afviger aldrig deraf, det yngre Mandstab bliver altid indkaldt forinden det ældre. Krigsministeriet holder saaledes sin beskyttende Haand netop over det ældre Mandstab, for at det ikke skal blive overbeholdt med Hensyn til Opfyldelsen af sin Værnepligt, og hvorfor skulde det ogsaa overbeholdes? Vi have jo Mandstab nok i de yngre Aargange at øve, vi have meer end Bessjæftigelse nok for vore Officerer og Underofficerer i saa Henseende, og vi behøve sandelig ikke mere.

Ischering: Jeg skal blot tillade mig at gjøre en ganske kort Bemærkning. Jeg tror, at det ærede Medlem misforstaaer Udtrykket

„Vilkaarlighed“. Ved Vilkaarlighed forstaaer jeg en Myndighed, som udøves uden at være bunden ved Love. Jeg er næsten overbevist om, at dersom det ærede Medlem kunde blive ved noget længere at udvikle, hvilken Myndighed man ønsker at have, medens man dog ikke bruger den, saa vilde man snart komme til at see, at man vil gjøre bedst i at tage Bestemmelser, som begrænde selv det, der maa bruges; thi de, som vilde følge de Regler, som det ærede Medlem nu fremhævede, behøve ikke et større Omraade; den Frihed, han vil haandhæve til at kunne bevæge sig paa et større Omraade, er for dem, der vilde bruge et saadant, thi ellers have Bestemmelserne ikke Noget at be- tyde.

Fallesen: Mine Herrer, jeg skal ikke op- holde Forsamlingens Tid; jeg vil kun tillade mig at gjøre en Hensstilling til den ærede For- slagsstiller med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 6, som gaaer ud paa, at Ordene i § 21: „Hærens eller Søværnets Linie“ skulde rettes til „den staaende Hær“. Jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at dette Udtryk „Hærens eller Sø- værnets Linie“ findes paa mangfoldige andre Steder i Loven, det findes saaledes i §§ 27, 32 og 45, ligesom flere andre Steder; jeg vil derfor haabe, at det ærede Medlem vil tage sit Endringsforslag under Nr. 6 tilbage, da det af den Grund, jeg har antydet, vilde føre til, at Noget blev udtrykt paa een Maade et enkelt Sted, medens en anden Betegnelse blev ved- ligholdt flere andre Steder. Det gaaer dog ikke an. Iøvrigt har vistnok en uheldig Re- daction foranlediget, at Endringsforslaget fore- ligger i sin nuværende Form. Jeg formoder, at det ærede Medlem har ønsket, at Ordene „eller Søværnet“ skulde have beholdt deres Plads. Nu ere de derimod gaaede ud, hvor- ved Meningen bliver ganske anderledes, end det ærede Medlem kan have tilsigtet.

Ischering: Nei, det er ikke undgaet min Opmærksomhed; jeg har nemlig meent, at naar jeg fastholdt dette Udtryk paa eet Sted, saa var den deri indeholdte Definition tilstede i Loven og saa betød det intet, som stod paa